

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.775/2023/11.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2024. április 23.

Az ügy tárgya: kifosztás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): II. rendű

Első fok: Mosonmagyaróvári Járásbíróság, B.61/2022/36.,
ítélet, előkészítő ülés, 2022. május 12.

Másodfok: Győri Törvényszék, 3.Bf.160/2022/35., ítélet,
nyilvános ülés, 2023. február 20.

Az indítvány előterjesztője: a II. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a II. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kifosztás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú és a Győri Törvényszék 3.Bf.160/2022/35. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 65.261 (hatvanötezer-kettőszázhatvanegy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Mosonmagyaróvári Járásbíróság a 2022. május 12. napján meghozott B.61/2022/36. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében [Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpont] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont]. Ezért öt halmazati büntetésül 2 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte azzal, hogy a büntetés fele részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. rendű terhelttel szemben 261.642 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, rendelkezett továbbá az általa előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről, a polgári jogi igényekről és a bűnügyi költségről.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. február 20. napján meghozott 3.Bf.160/2022/35. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében akként változtatta meg, hogy a II. rendű terhelt 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetéként megnevezett cselekménye a Btk. 366. § (2) bekezdés c) pontja szerint is minősül, a bűnsegédként elkövetett lopás büntetéként megnevezett cselekménye a Btk. 370. § (2) bekezdés ba) pontja szerint is minősül, a

bűnsegédként elkövetett lopás vétségeként és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétségeként megnevezett cselekményei a Btk. 370. § (2) bekezdés ba) pontja szerint is minősülnek.

Megállapította, hogy a vagyonekbezés összege a II. rendű terhelttel szemben helyesen 130.907 forint, pontosította továbbá a II. rendű terhelt lakcímét. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a II. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (2) bekezdés d) alpontjára alapítottan – az eljáró bíróságok határozatainak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítása érdekében.

[4] Indokai szerint a II. rendű terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (2) bekezdése szerinti feltételek hiányában fogadta el, ekként megvalósult a Be. 608. § h) pontjában írt eljárási szabálysértés.

[5] Kifejtette, hogy a II. rendű terhelt megértette-e nyilatkozatának természetét és következményeit, valamint képes-e az ügyben az eljárási jogait gyakorolni, igazságügyi elmeorvos-szakértő véleménye alapján lehet eldönteni. Ennek érdekében igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta, és ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy a bíróság a határozatában nem tért ki arra, hogy ezen indítványt milyen okból utasította el, de arra sem, hogy az ügyiratok által tételeken megcáfolt ítéleti tényállásból hogyan lehet okszerű következtetést vonni a II. rendű terhelt bűnösségére.

[6] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem indokolta azt sem, hogy a tényállás 1. pontjában foglaltakat cáfoló adathordozó felvételének elektronikus úton történő továbbítását miért nem biztosította, és annak megtekintését miért nem tartotta szükségesnek. Kifejtette, hogy az indítványok mellőzésére csak akkor kerülhetett volna sor, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és új eljárásra utasítja.

[7] Hivatkozott arra, hogy a II. rendű terhelt már az előkészítő ülésen nyilatkozott arról, hogy 2010. évben agyvérzést kapott, ami tartós következményekkel járt, a jobb oldala lebénult, és folyamatosan gyógyszereket szed. Kifogásolta, hogy bár a II. rendű terhelt egészségügyi iratait az előkészítő ülésen csatolta, az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények között a II. rendű terhelt betegségeiről említést sem tesz, emellett nem tartotta szükségesnek a II. rendű terhelt beszámítási képességének vizsgálatát, valamint azt, hogy képes-e eljárási jogait gyakorolni, és azt sem, hogy betegségei mennyiben befolyásolják börtöntűró képességét.

[8] Álláspontja szerint a bíróság hivatalból köteles vizsgálni, hogy a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát az ügy iratai alátámasztják-e, és amennyiben ez nem egyértelmű, a vádlott, a védő és az ügyészség egyező akarata ellenére sem lehet ügydöntő határozatot hozni. Kifejtette továbbá, hogy a jelen ügyben az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított, és a másodfokú bíróság által aggálytalanul elfogadott tényállás a II. rendű terhelt vonatkozásában ellentétes az ügyiratok tartalmával.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria az eljáró bíróságok határozatait helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.963/2023/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[11] Indokai szerint a II. rendű terhelt az előkészítő ülésen a törvényes figyelmeztetéseket követően beismerte a bűnösségét, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, a bíróság ítéletével szemben kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[12] Rámutatott, hogy a II. rendű terhelt az előkészítő ülést 12 évvel megelőzően elszenvedett agyvérzésének és következményeinek semmilyen relevanciája nincs, beszámítási képességének esetleges korlátozása sem zárta volna ki automatikusan a beismerő nyilatkozatának elfogadását. A II. rendű terhelt már a nyomozás során beismerő vallomást tett, amit az előkészítő ülésen megerősített. Ezt az eljárás egyéb adatai alátámasztják, ezért a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása feltételeinek hiányára történő hivatkozás alaptalan.

[13] Kifejtette, hogy a II. rendű terhelt védője indítványának további részében a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállást támadja, illetve a bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére hivatkozik, amelyre azonban a felülvizsgálati eljárásban törvényes lehetőség nincs.

[14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a támadott határozatokat a II. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[15] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványban írtakkal egyezően nyilatkozott. Hivatkozott arra, hogy bár lehetséges, hogy a II. rendű terhelt az elmondottak természetét megértette, de nem volt képessége a racionális döntés meghozatalára. E körben ismételten hivatkozott a II. rendű terhelt – életműködését befolyásoló – agyvérzésére. Továbbra is az eljárás bíróságok határozatainak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

III.

[16] A II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[17] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[18] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjaiban megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[19] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdés h) pont első fordulata szerint ilyen eljárási szabálysértés, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el.

[20] A II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában arra hivatkozott, hogy a II. rendű terhelt beismerő vallomását a bíróság a törvényes feltételek hiányában fogadta el.

[21] A Be. 504. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a feltétele, hogy

- a vádlott e nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette,
- a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik,
- a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű, és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[22] Ehhez képest a Be. 502. § (3) bekezdése az előkészítő ülés menetével kapcsolatban rögzíti, hogy az előkészítő ülés megkezdése és a vád lényegének ismertetése után a bíróság a vádlottat kihallgatja, melynek megkezdésekor a Be. 185. § (1) bekezdésben írt terhelti figyelmeztetésen kívül figyelmezteti a vádlottat az 500. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[23] A Be. 502. § (5) bekezdése szerint a (3) bekezdésben meghatározott figyelmeztetéseket követően a bíróság kérdést intéz a vádlotthoz, hogy beismeri-e a bűnösséget a vád tárgyává tett bűncselekményben.

[24] A Be. 504. § (1) bekezdése értelmében, ha a vádlott a bűnösségét beismeri, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A vádlott kihallgatása – az előkészítő ülés jellegére figyelemmel – a Be. 504. § (2) bekezdésben meghatározott feltételek vizsgálatára irányul.

[25] A Be. 565. § (1) bekezdése szerint, amennyiben a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot elfogadta, a terhelt bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapítja, és ebben az esetben az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt fellebbezésnek sincs helye [Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pont].

[26] A terhelt beismerő nyilatkozata elfogadásának tehát az eljárás menetére és a hozandó ügydöntő határozatra is meghatározó jelentőségű kihatása van; az kizárja a vád tárgyává tett cselekményre vonatkozó bizonyítást, maga után vonja a váddal egyező minősítésű cselekményre vonatkozó bűnösség megállapítását, és annak a fellebbezéssel való támadhatatlanságát.

[27] A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy

- a nyomozó hatóság a II. rendű terheltet a terhére rótt bűncselekményekkel kapcsolatban – védője és tolmács jelenlétében – 2021. április 13. napján 14 óra 25 perc és 16 óra 49 perc között hallgatta ki, ekkor került sor a terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában a megalapozott gyanú közlésére;
- a II. rendű terhelt a gyanúsítások ellen nem tett panaszt, és valamennyi gyanúsítás kapcsán akként nyilatkozott, hogy „...a bűncselekményt elkövettem”, „...részt vettem az elkövetésben”, „...elismerem a bűncselekmény elkövetését”;
- a II. rendű terhelt ekkor vallomást is tett, amelyben a bűncselekményekkel kapcsolatban elmondta, hogy azok elkövetésekor jelen volt, de mivel azok már nagyon régen történtek, nem emlékezett pontosan mindenre. Egyes elkövetések körülményeit részben feltárta, és úgy nyilatkozott, hogy „...Minden alkalom után adtak nekem pénzt, általában ötven, hatvanezer forintot zsákmányoltak, melyből én esetenként 15-20.000 forintot kaptam. Azzal nem voltam pontosan tisztában, hogy mennyit sikerült lopniuk...az én feladatom a figyelés volt...A gyanúsításokban szereplő cselekmények mindegyikében részt vettem, de mint mondtam, az én szerepem csak az volt, hogy figyeljek. Két másik ember volt az, akik a sátrakba benéztek és loptak. Persze a zsákmányból én is részesültem minden esetben” (Mosonmagyaróvári

Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Felderítő és Gazdaságvédelmi Alosztály 08040/809/2019.bü számú iratok VI. kötet 592-597. oldal);

– a II. rendű terhelt folytatólagos kihallgatására ugyanezen a napon 18 óra 10 perc és 19 óra 40 perc közötti időben helyszíni kihallgatás keretében került sor, amelynek során a II. rendű terhelt a terhére rótt bűncselekmények helyszínein azok elkövetésének pontos helyét is megmutatta (Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Felderítő és Gazdaságvédelmi Alosztály 08040/809/2019.bü számú iratok VI. kötet 598-600., 601-603. oldal);

– a II. rendű terhelt az előkészítő ülésen egyértelműen akként nyilatkozott, hogy a tolmácsolást érti, a jelenlévő tolmács személyét elfogadta, a tárgyalási időközre vonatkozó kioktatást megértette, annak megtartására igényt nem tartott, és kifejezett kérte, hogy a bíróság az előkészítő ülést tartsa meg (Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú jegyzőkönyv 1-3. oldal);

– az elsőfokú bíróság az II. rendű terheltet az előkészítő ülésen a törvényi előírásoknak megfelelően figyelmeztette, amelyre a védővel eljáró II. rendű terhelt azt a választ adta, hogy a figyelmeztetéseket megértette (Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú jegyzőkönyv 5. oldal);

– a II. rendű terhelt ezt követően egyértelműen akként nyilatkozott, hogy „Ezeket megértettem. Vallomást nem kívánok tenni, de fenntartom a nyomozati vallomásomat. Elismerem a cselekmény elkövetését a vádirattal egyezően, minden úgy történt, ahogy az a vádiratban le van írva. A tárgyaláshoz fűződő jogomról lemondok.” (Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú jegyzőkönyv 6. oldal);

– a bíróság ezt követően B.61/2022/36-1. számon végzést hozott, amellyel – többek között – a II. rendű terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta. A végzés indokolása rögzíti, hogy a II. rendű terhelt a nyomozás során és az előkészítő ülésen is elismerte a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében a felelősségét, a nyomozati irat alátámasztja a tényállást, a beismerése önkéntes, nincs kétely a beszámítási képességét illetően, nincs eljárásjogi akadálya a beismerések elfogadásának (Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú jegyzőkönyv 7. oldal).

[28] Mindezek alapján nem kétséges, hogy a törvényi előírásoknak megfelelő kioktatásban részesült, védővel rendelkező II. rendű terhelt a beismerő nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette, a bűnösségét a vádirati tényállással egyezően ismerte be, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely a bíróságban nem merült fel. Beismerő nyilatkozata egyértelmű, az eljárás során keletkezett további ügyiratokkal aggálytalanul összeegyeztethető, és azt a nyomozás során keletkezett iratanyag alátámasztja.

[29] A Kúria utal arra, hogy mindezzel teljeskörű összhangban áll, és a beismerés önkéntességét támasztja alá az a tény, hogy a II. rendű terhelt az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy „Elnézést kérek, többet ilyet nem fogok csinálni, szívből sajnálom az egészet.” (Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.61/2022/36. számú jegyzőkönyv 13. oldal).

[30] A felülvizsgálati indítványban a II. rendű terhelt védője által felvetettekkel szemben tehát a II. rendű terhelt beszámítási képessége kapcsán észszerű kétely nem mutatkozott, erre utaló adat az ügyiratok között sincs.

[31] A Kúria rámutat arra is, hogy a terhelt beszámítási képességének esetleges – tisztázott – korlátozottsága önmagában nem zárja ki automatikusan a beismerő nyilatkozatának elfogadását (BH 2021.160.I., Kúria Bt.II.1399/2020/7.).

[32] Megjegyzi továbbá a Kúria, hogy a II. rendű terhelt védőjének hivatkozásával szemben a Be. nem tartalmaz olyan előírást, amely szerint igazságügyi elmeorvos-szakértő véleménye szükséges annak eldöntéséhez, hogy a terhelt megértette-e nyilatkozatának természetét és következményeit.

[33] Az a körülmény pedig, hogy a II. rendű terhelt a 2022 májusában tartott előkészítő ülést mintegy 12 évvel megelőzően agyvérzést szenvedett, a jelen ügy megítélése szempontjától jelentőséggel nem bír.

[34] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségét beismerő, és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó II. rendű terhelt beismerő vallomását elfogadta, mert azt az ügyiratok alátámasztják.

[35] Ebből következően a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont 1. fordulata szerinti eljárási szabálysértés, ekként a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt felülvizsgálati ok nem valósult meg.

[36] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[37] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[38] A II. rendű terhelt védője valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta, amikor a tényállás ügyiratok tartalmával történő ellentétes voltára, és egyes bizonyítási eszközök értékelésének elmaradására hivatkozott. Ily módon valójában tényálláson kívüli körülményekre hivatkozással eltérő tényállás megállapítását szorgalmazta. Erre azonban felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[39] A Kúria megjegyzi, hogy a beismerő vallomás előkészítő ülésen történő elfogadását követően bizonyítás nincs.

[40] A Kúria a II. rendű terhelt védője által az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban felvetett kifogás kapcsán rámutat a következőkre.

[41] A bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség, amely nem diszkrecionális, hanem törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg egzakt kötelezettség, legfeljebb mikéntje lehet mérlegelés tárgya; ez utóbbi immár relatív eljárási szabálysértés körébe tartozó [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont].

[42] Amint arra a Kúria már utalt, a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg, a Be. 608. § (1) bekezdése taxatív felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezéséhez vezetnek.

[43] Ugyanakkor az indokolási kötelezettség megsértése a hatályos Be. alapján már nem felülvizsgálati ok, az nem szerepel a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja által hivatkozott Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértések között.

[44] Az előterjesztett felülvizsgálati indítvány tehát e körben is kizárt.

[45] Ekként a Kúria a II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[46] A bűnügyi költség viseléséről a Be. 664. § (1) bekezdés záró fordulata szerint rendelkezett.

IV.

[47] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[48] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2024. április 23.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ